

Jeremia 31:3

“De HEERE is mij verschenen van verre. Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.”

Gemeente,

Je krijgt bezoek. Je bent jarig of ligt in het ziekenhuis en iemand komt op bezoek. Doorgaans waardeer je dat. Als iemand de moeite neemt om naar je toe te komen. Als het iemand is hier uit Waarder vind je het fijn dat hij de moeite neemt om naar je toe te komen. Als het iemand is die in Groningen of Maastricht woont, dan zeg je wel tegen hem: dat er zo 'n reis voor over hebt gehad dat waardeer ik wel heel erg van je. En als je in het ziekenhuis ligt of jarig bent en je zwager of je neef uit Canada staat voor je dan heb je er eigenlijk geen woorden voor. Helemaal uit Canada en zo'n afstand en speciaal voor mij gekomen? Van zo ver? Dat is toch echt wel geweldig. Sprakeloos ben je ervan.

De overgeblevenen van het zwaard die in de woestijn genade vonden zijn het ook. Sprakeloos van verbazing. Dat de HEERE is verschenen van zo ver. Van zo verre tijden, maar tijden staat scheefgedrukt dus dat staat er eigenlijk niet, meestal ziet het woord op afstand. Van zo ver gekomen. Van hoe ver is de HEERE gekomen? Vanuit de hemel. Naar de aarde. Maar eigenlijk moet je het nog anders zeggen. Die afstand anders omschrijven. Van de heiligheid is Hij gekomen naar de plaats waar zondaren zijn, weglopers, afkerigen, zondaren. En dat is een afstand! Vanuit de heiligheid naar de zonde en afkerigheid. En: daar zit wat tussen. Daar zit het oordeel tussen. De oceaan van Gods toorn op de zonde en onheiligheid. Wil iemand die afstand overbruggen dan moet hij daardoorheen om zondaren te bereiken.

Daar zie je heel de lijdensweg van de Heere Jezus. Hij komt uit het heilige en de hemel. Hij gaat naar zondaren die aan de andere kant van de oceaan van Gods toorn zijn. En Hij komt. Hij verschijnt. In de kribbe, in Gethsemané. Hangend aan het kruis, nederdalend ter hel. Als ik daar doorheen moest om mijn kind te halen, dan zou ik afhaken. Ik zou het niet aankunnen en niet aan willen om daardoorheen te gaan, al was het naar mijn kind toe. Maar de Heere Jezus is er doorheen gekomen, naar die Zijn vijand waren. Door de hel heen, door de toorn Gods heen is Hij verschenen. Van zover.

Van verre is mij de HEERE verschenen. Als je dat ergens ziet, dan wel aan de tafel. Hij verschijnt. Hij laat Zich zien. En hoe? In Zijn wonden en Zijn lijden. Brood en wijn, verbroken lichaam en vergoten bloed. Van

zover ben Ik gekomen! Van achter de schuld die u gemaakt hebt. Van achter het recht van God dat alle omgang onmogelijk maakte, van achter de oceaan van Gods toorn, van de andere kant van de hel. Ben ik gekomen. Dit heeft het mij gekost. Mijn lichaam en Mijn bloed. Verbroken en vergoten. Van zover en door zo diepe oceanen heen ben Ik verschenen.

Als hij zo komt, dan weet je één ding: En Hij was het niet verplicht. Want niet Hij, maar ik had de afstand gemaakt. Maar ik had het nooit gekund. Als ik naar Hem had moeten komen, nooit, nooit zou ik die afstand hebben kunnen overbruggen. Trouwens, ik had het ook niet gewild. Ik voelde me bést, ver van God vandaan. Prima te doen en niks tekort voor mijn gevoel. Van verre is Hij mij verschenen. En dat Hij toch gekomen is, verschenen is dat heeft zijn oorsprong in Hem Zelf. Hoor het Hem zeggen:

Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde. Omdat Ik u liefgehad heb. Dat is de oorsprong. Liefgehad omdat Ik dat wilde. Liefgehad niet om iets in u, niets om iets in mij. Maar omdat Hij mij wílte liefhebben. Daarom is het een eeuwige liefde. Een liefde die zo ver teruggaat. Dat is toch iets van verre tijden dan. Van de tijden voor de grondlegging der wereld. Die overal aan voorafgaat. Aan alles van mij. Een liefde toen Hij zag dat ik nog vijand was, gevallen in Adam. Aan alles van mij vooraf. Maar ik zou niet weten waarom. In de voorbereidingsweek kwam ik niets tegen waarom God mij lief zou hebben gekregen. Want alles wat ik vond aan geestelijk leven dat is pas daarna gekomen, dat is vrucht van die liefde. En verder, behalve wat Hij in mij gewerkt heeft, vind ik enkel zondigheid, steeds meer zondigheid, steeds meer afkerigheid en verzet. Dat kan het nooit geweest zijn waarom Hij mij is verschenen. Omdat Hij mij heeft liefgehad.

En brood en wijn verzegelen het: van deze Mijn hartelijke liefde en trouw jegens u, dat Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven, Mijn lichaam en bloed geve. En dat Ik de toorn Gods waaronder gij eeuwig had moeten verzinken van het begin van Mijn mensheid tot het einde van Mijn leven op aarde gedragen heeft. Eeuwige liefde. Van oorsprong puur uit Hem. En zo ook verkiezende liefde. Liefde verkiest ook. Anderen ging God voorbij, maar mij heeft Hij liefgehad. Eruitgehaald, anderen laten liggen in hun val en verderf en dat was ook mijn val en verderf. O HEERE waarom anderen niet en mij wel? Eeuwige liefde!

Die dan ook eeuwig zijn zal. Vanuit de eeuwigheid komt die achter ons ligt, en blijft tot de eeuwigheid die voor ons ligt. Trouw en blijvend.

Liefde die voedt en onderhoudt, spijzigt en laaft tot in het eeuwige leven. Zo trouw en blijvend, al geef ik niet de liefde terug die het waard is, al misken ik die liefde zelfs, al verlaat ik hem om in aardse dingen mijn één en al te zoeken, al bedroef ik die liefde, al beantwoord ik met ondank en traagheid, miskenning en wegdwalen. Eeuwige liefde blijft. Eeuwig liefde brengt thuis, eeuwige liefde haalt thuis. Eeuwige liefde rust niet totdat het mij bij Zich heeft in eeuwigheid. Daarom voedt en laaft die liefde mij. En krijg ik als zegel daarvan brood en wijn aan deze tafel.

Daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid. Daarom, vanwege die eeuwige liefde, heb Ik u getrokken. Getrokken. Jezus zegt ergens: en als Ik zal verhoogd zijn zo zal Ik hen allen tot Mij trekken. Dat is als het om mensen gaat eigenlijk een vreemd woord. Een woord dat ten eerste aangeeft dat het kracht kost. Kijk, bloemen kun je plukken, dat is één handbeweging. Een boomwortel moet je trekken. Die wortels geen niet mee, die houden zichzelf vast in de grond. Die moet je uit de grond trekken. Echt vastgrijpen, vasthouden en kracht zetten. Zo heeft de HEERE getrokken. Alle wortels van mijn bestaan verzetten zich en wilden de grond vasthouden waarin ik leefde en dacht. Het is dat de HEERE me vastgreep en vasthield en niet losliet. Maar trok. Onweerstaanbaar en met zo'n kracht, dat mijn verzet er niet tegenop kon. En dan zit in trekken ook de betekenis: en ondertussen won Hij mijn hart in. Het is geen slepen. Je sleept iemand, en politie mensen slepen een arrestant mee die zelf niet wil en gesleept moet worden. Maar de HEERE trekt: Hij maakt me gewillig. Ik ga met een nieuw hart ook zelf zoeken en vluchten en komen. Hij leert me verlangen. Hij opent wat gesloten is, Hij vermurwt wat hard is, Hij wint in wat vijandig is, Hij doet verlangen die niet wilde. Zo trekt Hij. Goedertierenheid. In liefde en zo trouw. Zo diepe liefde, zo duurzame trouw. Dan trekt Hij ook tot Zijn tafel. Overal doorheen, door alle bezwaren en aanvechtingen heen. Hij trekt.

Zeg eens, anders was u toch nooit gekomen? Anders was u toch blijven staan in de grond van onbekeerdheid? Had u zich toch vastgehouden aan dit of dat en niet los willen komen? Liever ten onder gegaan voor eeuwig, dan gekomen tot Hem? En als er zo'n genade is dan kan het toch? HEERE, trek mij en ik zal U nalopen. HEERE, ik zit zo vast, vast in zonde, ik in ongeloof, in mijn redeneringen, in mijn oude levenspatroon wat me zo goed bevalt. Heere, ik kom erin om, voor eeuwig. Trek mij. En de Herder luistert of Hij ergens zo'n schaap hoort blaten. Ook vanmorgen.

Wat een genade. Is het niet eigen aan het geloof om te zeggen: hoe is het mogelijk? Dit is te groot voor mij? Het schijn geloof zegt: o ja, dat dacht ik al, natuurlijk. Maar heb je er dan wel kennis van? Als je broer uit

Canada komt en je zegt: ja dat ik wel gedacht, besef je dan wel waar Canada ligt en waar Waarder ligt? Als je aan de tafel denkt: ja natuurlijk, dat verbaast me niks dat Hij hier verschijnt aan mij. Besef je dan wel waar de hemel is en de heiligheid is en waar je zelf bent?

Mag ik u dan vragen: bent u in de woestijn geweest? Daar zullen zij genade vinden. Daar, onder 4 ogen met God. Door de woestijn heen. Waarin de HEERE eerlijk maakt en Zijn heiligheid laat vallen op ons leven. En wij onze zonden en vervloeking gedenken en onszelf mishagen en voor God verootmoedigen. Geen genade buiten de woestijn om. Dat blijft ook vanmorgen waar! In de woestijn zullen zij genade vinden. Verwonderd. Zo groot, is dat voor mij? Kan dat wel? Ja, Hij zegt het en Hij toont het: brood en beker. Het geloof kan zo denken: het is te veel, te groot. Het kan niet waar zijn, het is te groot voor mij. Deze genade! Kom dan tot Mijn tafel, zegt de HEERE. Ik verzegel het u, Ik toon het u. Of: ik ben een leugenaar, Die zelfs met brood en wijn u voor de gek houdt en bedrieglijk ben, of, of Ik ben waarachtig. Te vertrouwen. En ik zal Mijzelf in de woestijn bekend maken. Van verre en Ik geef U brood en wijn, opdat u vast zou geloven.

Amen